

Остава ли Русе град-заложник?

На този въпрос може да се отговори с една фраза на Албер Камю — „Зависи от доктора и от чумата...“

Вчера имаме по-чист въздух, но утре, вдругиден, след месеци, след години...

Пак зачестяват обгазяванията на нашия град. Откъм север никаква съществена екологична промяна не е настъпила, такова е впечатлението на русенци. Напротив наред с хлора и хлорния йон, явява се и още едно бойно отровно вещество — фосген.

И Русе, родното място на друг нобелист освен Камю — Елиас Канети, отново заживява с чувството за безпомощност и обреченост.

Помъчих се по официален път да събера сведения за досегашните поражения, предимно върху децата — колко са се родили мъртви или увредени, колко донаторници са болни. И ми стана страшно. Моите събеседници носеха бreme, непознато за героите на Камю. Това бяха съображения да не казват истината.

Значи ли всичко това, че нашият град, който беше досегашен заложник на дружбата (съветско оборудване — румънско производство — българско дишане), само ще смени залога си — криворазбирания от нас общ европейски дом.

Нека да отговорим на този въпрос. И то точно на 1 юни — деня на поразените наши русенски деца.

Затова предлагам — при вечер, след другите забавления, които вероятно ще се организират, децата да бъдат поканени на митинг. И оратори да бъдат кандидатите за народни представители в Русе и от управляващата партия, и от опозицията: Андрей Луканов, Петър Слабаков, Марко Тодоров, Георги Харизанов и, разбира се, Мария Варамезова. Нека те лично да обещаят на децата и гражданството, че Русе ще има по-светло екологично бъдеще!

Йордан ПАЛЕЖЕВ,
журналист, член
на Зелената партия